

ASKELIA PYHÄLLÄ MAALLA

Siunattua Uutta Vuotta, ystävämme ja lähettäjämme!

Jaffa 14.1.2017

Lämmin kiitos teille kaikille ennen kaikkea rukoustestanne! Se on kantanut meitä ja kantaa edelleen kaiken aikaa, joskus jopa liikuttavan konkreettisella tavalla. Jouluaamuna kirkon portille ilmestyi yllättäen tuttu mies leipäkassi kainalossaan. Kävi ilmi, että samaan aikaan, kun me täällä ruokapöydässä olimme haikailleet ruisleivän perään, hän oli Suomessa kaupassa miettinyt, mitä ihmettä voisi tuoda meille tuliaisiksi. Isä Jumalalla on käytössään mesetys, suorimmat ja nopeimmat linjat, joista tämä some-sukupolvi jää vielä vain uneksimaan. Iso kiitos myös muusta muistamisesta! Suurimman osan joulupostista saimme vasta uuden vuoden alkajaisiksi. Matka oli ollut pitkä ja vaivalloinen; osa postista oli saanut liota vesisateessa ja muutenkin saanut osakseen huonoa kohtelua, mutta perillä oli sitäkin lämpimämpi vastaanotto!

Joulu seurakunnassa oli jälleen sykehdyttävä. Keli aattona ja joulupäivänä oli armoton; kaatosadetta, myrskyä ja ukkosta. Se ei juurikaan verottanut osallistujamäärää, vain puutarhan puoli jäi kansoittamatta. Suurin osa kirkkoväestä oli maallistuneita juutalaisia ja he saivat kuulla, mistä kristittyjen joulussa on oikein kysymys. Joululaulut raikuivat sydämen pohjasta majesteettisen ukkosen säestyksellä ja salamoiden tuodessa vielä omat valoeftkinsä.

Joulusaarnaa

Jarden, sokea nuori juutalaisnainen halusi tulla opaskoiransa kanssa jokaiseen kolmeen joulukirkkoomme. Kun hänelle ei löytynyt sijaa majataloista, saimme hänet kunniavieraaksemme. Matka kotiimme joulumyrskyssä oli varsin koetteleva, kun taksit eivät suostuneet ottamaan kyytiinsä märkää labradorinnoutajaa. Niinpä sitten tarvoimme yhden maissa yöllä hammasta purren kotia kohti reilun kilometrin matkan vesilätäköitä parhaamme mukaan kiertäen, autojen vesisuihkuja vältellen ja sateenvarjojen kanssa taistellen. Kovin äkkiä oli Gloria-in-exelsis-Deo-tunnelma tipotiessään; omin kätösin olisi pikkumummo voinut kuristaa ylimieliset taksinkuljettajat hengiltä. Jarden - koirasta nyt puhumattakaan - pysyi rauhallisen tyynenä kaiken aikaa. He molemmat aistivat tasan tarkaan, missä mentiin ja mitä ympärillä tapahtui.

Aamupalapöydässä Jarden kävi lohduttamaan ja kertomaan valosta. Siitä, kuinka vaikeaa näkevien ihmisten on oikeasti nähdä ja kuinka tärkeää on etsiä valoa ja pysyä siinä. Jarden oli menettänyt näkönsä kolmikuisena oman äitinsä pahoinpitelyjen seurauksena. Pian sen jälkeen oli löytynyt rakastava uusi perhe ja tasapainoinen elämä kibbutsilla pohjois-Israelissa. Syntymälahjakseen hän on saanut enkelin lauluäänen ja hän osaa soittaa myös harppua. Sokeiden kuoron kanssa Jarden on kiertänyt ympäri Eurooppaa laulamassa aamun koitosta ja valosta. Suurin unelma tällä juutalaisella naisella on saada ylistää Jumalaa niin monessa kirkossa kuin mahdollista. Josko joskus Suomessakin? Se on iso haave. Vajaan parin vuoden päästä on suunnitteilla matka lähelle - Eestin laulujuhlille. Jumalalla on omat täydelliset suunnitelmansa.

Se pyörii sittenkin!

Leena kaatui tautivuoteeseen perinteisin menoin heti joulun jälkeen. Rokotusten ansiosta tauti oli lievempi, mutta pari viikkoa kului silti toipumiseen. Seuraavaksi kaatui lämmityksemme. Vanhaa laitetta ei kannata kuulemma enää korjata, joten odotamme toivossa uuden asennusta. Josko viikon-parin sisällä? "Mene ulos lämmittelemään!", vitsailemme toisillemme, kun kylmä alkaa kangistaa ruumista ja mieltä. Kolmantena kaatui Juan-taistelijamme, kirkon esittelijämme, jolle jouluaamun jumalanpalvelus jäi 36-vuotisen Immanuel-kirkkouransa viimeiseksi. Hän ei enää kirkkoon asti pysty kävelemään ja odottaa nyt pienessä srk-talon huoneessaan siirtymistä Haifan Ebenezer-kotiin. Sitten tuli Jarin vuoro sairastua. Lepo on nyt aivan välttämätön, vaikka työntekijöitä tarvittaisiin kipeästi, onhan Eti-sihteerikin juuri sanonut jäähyväisensä. Viimeisimpänä on kaatunut urkurimme Arin, joka taistelee ankaran keuhkokuumeen kourissa. Miehityksen ollessa nyt minimissään on laitettava asioita tärkeysjärjestykseen ja opeteltava tärkeitä elämän asennetta: "Huomennakin ehtii... ja jos ei huomenna, niin..." Maailma ei todellakaan ole vielä kaatunut!

"Hän tulee, se on varmaa kuin aamun koitto. Hän tulee kuin sade, kuin kevätsade, joka kastelee maan."
Hoos. 6: 3

Kiitos työtoveruudesta!

Sinusta iloiten ja sinua siunaten,
Leena & Jari

Kiitos- ja rukousaiheita:

- Kiitos kaikista esirukoilijoista, lähettävistä srk:ista.
- Kiitos joulun ajan monista tilaisuuksista ja kohtaamisista. Rukoillaan, että ne kantaisivat hyvää hedelmää. Jarden-ystävämme.
- Rukoillaan Punaisen Maton naisten puolesta, että he saisivat edelleen voimia ja rohkeutta. elämänmuutokseen. Erityisesti: Elona, Katja, Natalia, Elena, Noah.
- Henkilövaihdokset ja sairastumiset aiheuttavat edelleen paljon työtä ja paineita seurakunnassa. Rukoillaan kaikkien terveyden ja jaksamisen puolesta.

Lähetysyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00
Postiosoite: Lähetysyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA

www.kylvaja.fi

kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC HELSFIHH

Rahankeräyslupa: <http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>